

Don Bosco en de Bijbel – 2° jaar – 37 – De graankorrel sterft

Johannes 12,20-33: 5° vastenzondag B-jaar

Het Woord

Nu was er ook een aantal Grieken naar het feest gekomen om God te aanbidden. Zij gingen naar Filippus uit Betsaida in Galilea en vroegen hem of ze Jezus konden zien. Filippus ging dat tegen Andreas zeggen en samen gingen ze naar Jezus. Jezus zei: 'Het uur is gekomen dat de Mensenzoon tot majesteit wordt verheven. Waarachtig, Ik verzeker u: als de graankorrel niet in de aarde valt en sterft, blijft het één graankorrel, maar wanneer hij sterft draagt hij veel vrucht. ²⁵ *Wie zijn leven liefheeft, verliest het, maar wie in deze wereld zijn leven haat, behoudt het voor het eeuwige leven.* ²⁶ *Wie Mij dient, moet Mij volgen: waar Ik ben zal ook mijn dienaar zijn, en wie Mij dient zal door de Vader geëerd worden.* Nu ben Ik doodsbang. Wat moet Ik zeggen? Vader, laat dit ogenblik aan Mij voorbijgaan? Maar hiervoor ben Ik juist gekomen. Laat nu zien hoe groot uw naam is, Vader.' Toen klonk er een stem uit de hemel: 'Ik heb mijn grootheid getoond en Ik zal mijn grootheid weer tonen.' De mensen die daar stonden en dit hoorden, zeiden: 'Een donderslag!' Maar er waren er ook die zeiden dat het een engel was die tegen Hem gesproken had. Jezus zei: 'Die stem heeft niet voor Mij gesproken, maar voor u. Nu wordt het oordeel over deze wereld geveld, nu zal de heerser van deze wereld uitgebannen worden. Wanneer Ik van de aarde omhoog geheven word, zal Ik iedereen naar Mij toe halen.' Daarmee bedoelde Hij de wijze waarop Hij zou sterven.

Stilte bij het Woord

Don Bosco en het Woord

Bij vers 25. Don Bosco verwijst naar een antwoord dat Sint Vincentius aan een religieus gaf. De religieus was vol kwaliteiten en intellect. Hij streefde naar het bisschopsambt want 'de bisschoppelijke waardigheid zou hem vrijstellen van het vasten en van de andere strenge elementen van zijn orde. Het zou hem in staat stellen met meer energie en vrucht te preken.' Vincentius antwoordde: 'De natuur put zich uit in gestrengheden en overlegt met zichzelf. Ze zal zeggen dat ze overdreven zijn, maar dat zich temperen nodig is om lang te leven en God meer te dienen, want onze Heer zegt: "Wie zijn leven liefheeft, verliest het, maar wie in deze wereld zijn leven haat, behoudt het" ... Maar u geeft wellicht geen aandacht aan de kroon die voor u klaargemaakt is. O God! Wat zal ze mooi zijn! U hebt al zoveel gedaan om haar te verdienen en wellicht blijft er nog maar weinig tijd om meer te doen. De volharding is nodig op de weg, die u ingeslagen bent, de weg die naar het leven leidt.' Don Bosco besluit: 'Zo brak Vincentius elke ambitiekiem af, zelfs die ambitie die, verborgen onder de kleuren van het goede, soms mensen vol

kwaliteiten en intellect verleidt.’¹

Bij vers 26. Don Giuseppe Cafasso was voor Don Bosco een uiterst belangrijke geestelijk begeleider. Na zijn dood in 1860 – Don Bosco is dan 44 jaar – beschrijft hij de ziel van Don Cafasso met deze woorden: ‘Ga gerust, o waardige dienaar van de levende God. Jezus Christus spreekt al over u tot Zijn hemelse Vader en zegt: “Ik wil, o Vader, deze trouwe dienaar van Mij naast Mij: Ik wil, Vader, dat waar Ik ben, ook Mijn dienaar is.”’² Dezelfde don Cafasso bezocht het heilig sacrament en bad: ‘Heer, U hebt gezegd dat U Uw dienaar aan Uw zijde zal willen: “Waar Ik ben, daar zal ook Mijn dienaar zijn.” Maak dus bij mijn vertrek uit deze wereld dat ik een plaats krijg bij U in het paradijs.’³

Een salesiaans woord bij het Woord

In de meest recente en zeer aangrijpende film over Don Bosco⁴, valt hij meerdere malen in eenzaamheid op zijn knieën, totaal ontredderd omdat er zoveel tegenkating is. Hij kijkt op naar het kruisbeeld. Hij vraagt God dan om inzicht, kracht, perspectief. En elke keer staat hij weer op en gaat verder. Hoeveel maal sterft zo iemand op zijn moeilijke weg? Alle heiligen hebben dat meegemaakt. Ook wij, gewone mensen, kennen momenten van complete duisternis. Dan kunnen we best Don Bosco volgen en letterlijk of ten minste in onze beleving door onze knieën gaan en alles in Gods handen leggen. Want Hij is een God van verrijzenis. Don Bosco is vaak gestorven, maar God heeft hem altijd weer laten verrijzen, want Hij wilde dat Don Bosco zijn roeping en zending tot het einde toe zou volbrengen.

Het is ook Jezus’ weg geweest. En hoe groots en belangrijk zijn weg ook was, zijn grote uur – lijden, dood en verrijzenis – vat Hij heel eenvoudig samen in één graankorrel. De nieuwe vruchten kunnen er gewoon niet komen, als de graankorrel niet sterft.

Het Charter heeft daar een mooie passage over: ‘Het beoefenen van de apostolische liefde sluit de eis naar bekering en zuivering in, of anders gezegd de dood van de oude mens opdat de nieuwe mens zou kunnen geboren worden en zich ontwikkelen. Die is, naar het beeld van Jezus, apostel van de Vader, ertoe bereid zich dagelijks op te offeren in het apostolisch werk. Zich geven is zich leegmaken en zich laten overstelpen door God, om er een gave van te maken aan de anderen. Onthechting, verzaking, offer zijn onmisbare elementen, niet uit zin voor ascese, maar eenvoudig wegens de logica van de liefde.’⁵ Juist omdat het over de logica van de liefde gaat, kan men dit ook toepassen op een relatie, een gezin, een gemeenschap, een werk van Don Bosco ...

¹ Lo spirito di san Vincenzo p. 133-136.

² Biografia del sacerdote Giuseppe Cafasso p. 108.

³ Idem p. 142.

⁴ Don Bosco, een film (2005) van Lodovico Gasparini met Flavio Insinna en Lina Sastri, kleur, 200 minuten, met Nederlandse ondertiteling (2012). Te koop bij: Don Bosco Centrale VZW, F. Gaystraat 129, 1150 Brussel, centrale.propaganda@donbosco.be (€ 15).

⁵ Het Charter van de Salesiaanse Familie art. 34.

Het Woord in mijn (salesiaans) leven

Ik ga terug naar een moment in mijn leven, dat ik stierf vóór God en de ervaring had dat Hij mij liet verrijzen. Welke vruchten heeft Hij zo in mij en door mij voortgebracht? Hoe diep geloof ik dat God elke mens die sterft uit liefde, laat verrijzen?

Een salesiaans gebed met het Woord

Don Bosco,
gij waart de graankorrel uit de Becchi
die geloofde in Jezus,
de Graankorrel die stierf en verrees.
Hij was uw voorbeeld.
Naar Hem keek U op, altijd opnieuw,
zeker in uw donksterste momenten.
En God liet u altijd weer verrijzen
en vele vruchten voortbrengen,
overvloedig, wereldweid
en tot 200 jaar na uw geboorte.
Dank voor zoveel opoffering!
Laat ons op tijd knielen
en opkijken naar het kruis.
Help ons sterven om de liefde
zodat God ieder van ons
rijke vruchten kan laten dragen. Amen.

De gebedsbezinning van Bartimeus bij dit evangelie is nr. 85
zie www.bartimeus.be/bezinningen

© Eric Haelvoet 2015